

TRECUTUL, PREZENTUL ȘI VIITORUL SERVICIULUI FTIZIOPNEUMOLOGIC ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Constantin Iavorschi, dr. h. în medicină, IMSP Institutul de Ftiziopneumologie
„Chiril Draganiuc”

La 01.10.2004 Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul de Ftiziopneumologie „Chiril Draganiuc” a aniversat 45 de ani de la fondare.

După Al Doilea Război Mondial situația epidemiologică în ceea ce privește tuberculoza și lupta antituberculoasă în toate țările Europei, inclusiv Moldova, era extrem de complicată. În legătură cu aceasta Sovietul Ministrilor al RSS Moldovenești prin Hotărârea nr.430 din 12.09.1959 a fondat Institutul Moldovenesc de Cercetări pentru Ftiziologie în baza Dispensarului republican de tuberculoză. Clinica a fost planificată pentru 175 de paturi, în componență ei intră următoarele secții: medicală, chirurgie toracică, de dispensar, chirurgie osteoarticulară, de tuberculoză infantilă și un șir de laboratoare (clinico- biochimic, bacteriologic, morfopatologic) și farmacia.

Personalul institutului era constituționat din 46 medici și 100 de asistenți medicali, inclusiv 9 cercetători științifici și 14 laboranți. Primul director al institutului a fost doctorul în medicină Vasile Socol (1959-1962).

Orientând activitatea științifică spre elaborarea metodelor și a formelor de luptă antituberculoasă, institutul a devenit un centru științifico-practic specializat de coordonare a asistenței organizatorico-metodice. Una din sarcinile principale ale institutului a fost realizarea măsurilor de profilaxie, orientate spre depistarea precoce, perfecționarea metodelor de diagnostic și terapie a tuberculozei. O atenție deosebită se acorda studierii situației epidemiologice a tuberculozei în condițiile urbane și rurale (V. Socol, M. Burlacenco, N. Zaițev, I. Basiul, R. Hersonschi, L. Segal), perfecționării metodelor organizatorice de examen radiofotografic al populației (Iu. Grigoriev, E. Grosman) și dispensarizării bolnavilor (A. Stratienco, V. Rotaru), elaborării metodelor de vaccinare BCG, cercetării imunității copiilor vaccinați și stabilirii rolului vaccinării în scăderea morbidității și mortalității prin tuberculoză (V. Rotaru, B. Cononov, A. Cacliughin), lucrărilor de cercetare a manifestărilor clinico-radiologice ale procesului specific (L. Fișov, M. Caușanschi, E. Dostovalov, A. Vilderman), aprecierii importanței clinice a metabolismului tuberculostaticelor în organism (V. Grigorean, A. Smirnov, N. Luchianov, A. Buzilă), rolului rezistenței primare și secundare a MBT în terapia etiotropă (N. Luchianov, M. Culcicovschi, P. Grin, G. Iunacovschi).

Aplicarea în practică a preparatelor medicamentoase noi a necesitat cercetări în vederea elaborării schemelor de chimioterapie și utilizarea remediilor adjuvante – glucocorticoizii și anabolicii, citostaticile (I. Vilderman, N. Tricolici, R. Busâghin, E. Finn, S. Reznic).

Pornind de la ponderea considerabilă a tuberculozei extrarespiratorii și, în special, a complicațiilor ei, s-au efectuat cercetări clinice și experimentale în scopul perfecționării ulterioare și elaborării unor noi metode de operații în tuberculoza osteoarticulară și uro-genitală (E. Coșciuc, E. Gabareț, Gh. Croitoru, A. Cațâf, M. Chiroșca, N. Guțu, L. Tcacenco). La acea etapă, de orientare nouă au fost efectuate cercetări morfohistochimice ale țesutului conjunctiv în tuberculoza pulmonară (material de rezecție) și experimentale (I. Haidarlî, I. Plugaru).

Schimbările favorabile ale epidemiologiei tuberculozei în perioada anilor 1959-1970 sunt unanim acceptate și, în mare măsură, atribuite activității fructuoase a institutului. Astfel, incidența

tuberculozei în republică a scăzut de 2,7 ori comparativ cu anul 1960, inclusiv infantilă – de 10,0 ori, prevalența – de 1,9 ori, mortalitatea prin tuberculoză – de 2,9 ori.

Importanța cercetărilor realizate în primul deceniu de activitate a institutului este incontestabilă. Au fost editate 3 culegeri monotematice de articole și teze științifice, publicate 12 recomandări metodice.

La începutul anului 1970 s-a obținut o ameliorare semnificativă a situației epidemiologice privind tuberculoza în republică, însă mai era nevoie de eforturi pentru consolidarea rezultatelor. În acest scop prin Ordinul nr.130-L al MS din 24.06.1972 au fost comasate baza clinică a Institutului Moldovenesc de Cercetări pentru Ftiziologie și a Sanatoriul “Vorniceni”, numărul de paturi ajungând astfel la 700. În instituția nou creată unde funcționau 20 de subdiviziuni clinice și științifice. Director al acestei instituții cu două clinici a fost numit doctorul în medicină Ch. Draganiuc (1972 - 1974), fiind înlocuit apoi de V. Punga (1974 - 1979). Baza clinico-științifică a constituiau 898 de cadre. Au apărut posibilități de a majora numărul temelor științifice, de a efectua cercetări de expediție în localitățile rurale și în comun cu alte instituții din afara republicii, de a îndeplini sarcinile speciale, trasate de Comitetul de Stat pentru știință și tehnică.

În baza cercetărilor efectuate au fost determinate unele legități ale epidemiologiei tuberculozei în republică în anii postbelici. Acestea au permis a prognoza indicatorii epidemiometrici ai tuberculozei și a elabora un plan de măsuri de perspectivă pentru combaterea tuberculozei (M. Burlacenco, 1973). La scară republicană s-au efectuat cercetări în vederea determinării rolului și importanței examenului radiofotografic și testării tuberculinice în masă pentru depistarea tuberculozei (E. Țurcanu, B. Cononov, I. Presnov).

În secția de dispensar au fost efectuate o serie de cercetări științifice (LCS), orientate spre perfecționarea ulterioară a metodei de dispensarizare a bolnavilor de tuberculoză (A. Vilderman, G. Podolinăi, I. Vangheli, S. Pecarschi, V. Derjavin, C. Iavorschi).

Secția de diagnostic în colaborare cu laboratorul clinico-biochimic a efectuat cercetări fundamentale de elaborare și selectare a testelor biochimice și imunologice pentru diagnosticul diferențiat al tuberculozei pulmonare, în special, al patologiei pleurei (Gh. Țâmbalaru, V. Grigorean, S. Roșca, I. Chiroșca, T. Șincariov). Drept rezultat, au fost stabiliți și recomandați indicii necesari pentru determinarea activității procesului specific și elaborat procedeul diagnosticului diferențiat al tuberculozei în rândul populației rurale la diferite niveluri de examinare.

Frecvența înaltă a afecțiunilor pulmonare asociate a argumentat aplicarea metodelor clinico-radiologice în scopul diagnosticului diferențiat al pneumoniilor nespecifice și, drept a rezultat, a fost modificată tactica de examinare a acestor bolnavi și majorată calitatea precizării diagnosticului.

O reușită importantă a activității institutului în această perioadă se consideră elaborarea unui nou mediu nutritiv de însămânțare pentru MBT (mediul Finn-2), care a fost recunoscut și aplicat la scară unională. Au fost elaborate criteriile optime de diagnostic al diferitelor forme de tuberculoză pulmonară și s-a evaluat eficacitatea tratamentului (E. Grosman, 1965; N. Ejov, 1975; M. Caușanschi, 1965).

În procesele tuberculoase cu distrucție cazuri noi au început să se aplice pe larg chimio-preparate antituberculoase în asociere cu remedii adjuvante atât la nivel de ambulator, cât și în staționarele specializate, care s-au dovedit a fi de o eficacitate înaltă. Ca rezultat, s-au redus simțitor termenele de tratament antituberculos și s-a majorat considerabil gradul de vindecare (V. Punga, E. Dostovalov, I. Vangheli). O mare importanță în ftiziatrie are și elucidarea problemelor referitor la particularitățile formelor atipice de micobacterii (M. Culcivovschi, V. Balan, E. Ezerschi). În 1977 a fost organizat un simpozion consacrat microbiologiei tuberculozei, la care s-au discutat problemele privind organizarea serviciului bacteriologic în instituțiile antituberculoase, diagnosticul microbiologic și corecția chimioterapiei.

Un interes deosebit prezentau așa probleme actuale ca studierea evoluției formelor de

tuberculoză acută la populația rurală și elaborarea tacticii de tratament (L. Râvneac), perfecționarea formelor și metodelor de tratament ambulator al bolnavilor de tuberculoză (V. Degteariov). Colectivul de colaboratori al secției de chirurgie toracică a continuat cercetările, în vederea elaborării diferitelor tehnologii și procedee în tratamentul chirurgical al tuberculozei pulmonare (N. Șinder, E. Cunițki, A. Stamatina, D. Gulea, Gh. Groza, Gh. Cibotaru, I. Cuhai). Se efectuau cercetări în domeniul recuperării medicale și sociale a bolnavilor de tuberculoză pulmonară (E. Cunițki, O. Cebanov, S. Pogrebcev). În elaborarea criteriilor și tacticii expertizei vitalității un rol deosebit le reveneau explorărilor funcționale respiratorii și cardiovasculare (T. Bușmin, S. Pogrebcev, R. Busâghin, P. Bideac, N. Bideac). Au fost implementate metode bronhologice de diagnostic, elaborate tactici și metode de tratament local al tuberculozei și maladiilor respiratorii nespecifice.

O direcție importantă a activității științifice la acea etapă o constituia perfecționarea formelor de depistare precoce, diagnostic și tratament, combatere și profilaxie a diverselor forme de tuberculoză extratoracică (A. Cațâf, M. Chiroșca, N. Guțu, N. Elașcu, P. Cozișcurt, L. Teacenco). Concomitent, în condiții de staționar și de experiment erau elaborate și perfecționate intervențiile chirurgicale radicale și de restabilire în tuberculoza osteoarticulară (E. Coșciug, V. Stepanov, E. Mârzac, Gh. Croitoru). După 1970 au fost inițiate lucrări epidemiologice de proporții consacrate patologiei respiratorii nespecifice, determinați factorii de risc în apariția și dezvoltarea lor, rolul sechelelor de pneumonie în dezvoltarea tuberculozei (A. Vilderman, A. Moscovciuc). Rezultatele cercetărilor au servit drept bază pentru ordine MS, orientate spre reorganizarea Serviciului de Ftiziopneumologie, elaborarea recomandărilor metodice în dispensarizarea bolnavilor cu maladii pulmonare nespecifice.

O mențiune deosebită merită lucrările de cercetare fundamentale, efectuate în laboratorul clinico-biochimic (V. Grigorean, V. Marin, V. Chiroșca, T. Șincariov, Z. Evgrafov) și secția de morfopatologie (I. Haidarlî, I. Plugaru). Unele LCSȘ se realizau în comun cu colaboratorii catedrei de fiziologie a Institutului de Medicină din Chișinău (V. Socol, V. Țurcanu, I. Covalencu, N. Musteață, A. Zbanț, A. Ustian).

În perioada 1982-1988 în fruntea institutului s-a aflat Dumitru Sain medicul-șef al Clinicii nr.2

În afară de studierea consecventă a epidemiologiei tuberculozei în Moldova ca necesitate stingentă se impuneau perfecționarea formelor de depistare precoce a tuberculozei infantile la adolescenți (V. Degteariov, S. Pekarski, I. Presnov, V. Bolotnicov, L. Pâslariuc), determinarea legăturilor tanatogenezei tuberculozei. Un loc deosebit îi revine studierii rolului sechelelor de tuberculoză și a pneumoniilor în reactivarea procesului specific (V. Derjavin, G. Podolinâi, C. Iavorschi, O. Emelianov, I. Covalencu). Rămânea prioritară și studierea caracteristicilor clinico-radiologice, radionuclide și funcționale ale tuberculozei și bolilor pulmonare nespecifice (Iu. Garcușă –Bojco, S. Pogrebcev, R. Busâghin). Materialele cercetărilor au stat la baza elaborării sistemului evidenței la nivel de dispensar și tratamentul maladiilor pulmonare nespecifice (A. Vilderman, A. Moscovciuc, V. Antipa).

În scopul ridicării nivelului calității depistării tuberculozei și determinării tacticii chimioterapiei, au fost elaborate medii nutritive noi mult mai eficiente în depistarea micobacteriilor de tuberculoză (T. Popescu, V. Crudu). Tot atunci pentru prima dată a fost determinată și virulența formelor-L de MBT.

O realizare semnificativă în diagnosticul diferențial al patologiei pleurei și cirozei pulmonare în condițiile morfopatogenezei tuberculozei sunt rezultatele cercetărilor complexe clinico-biochimice și imunologice (Gh. Țâmbalaru, V. Grigorean, S. Ghinda). Colaboratorii laboratorului de imunologie au efectuat cercetări, care aveau ca obiectiv aprecierea nivelului imunității celulare și umorale la pacienții cu tuberculoză și maladii pulmonare nespecifice. Au fost studiate mecanismele dezvoltării hipersensibilizării și heterosensibilizării la acești bolnavi, determinată importanța clinică a acestor mecanisme și elaborate recomandări pentru corecția tratamentului (S. Ghinda, Z. Evgrafov). Pentru pacienții cu forme distructive de tuberculoză pulmonară s-au creat metode individualizate de tratament

cu rifampicină, etambutol și remedii adjuvante (D. Sain, Ch. Draganiuc, V. Țurcan, V. Socol, A. Ustian). S-au elaborat metode netradiționale de aplicare a medicamentelor pe cale endolimfatică și s-a determinat importanța utilizării sorbenților în tratamentul antituberculos (V. Djugostran, N. Elașcu).

În atenția specialiștilor s-a aflat și problema recuperării medicale și sociale a bolnavilor de tuberculoză (E. Kunițki).

Ca rezultat al realizării măsurilor curativ-profilactice în anul 1990, comparativ cu 1981, a fost înregistrată o scădere considerabilă a incidenței, prevalenței și mortalității prin tuberculoză și pentru prima dată indicatorii epidemiologici au atins nivelul unional și pe cel al țărilor est-europene.

În 1988 toate institutele de cercetare științifică în domeniul medicinei ale MS au fost reunite într-un singur Institut de Cercetări în Medicina Preventivă și Clinică (director dr.hab.în medicină M. Popovici). Scopul acestei comasări a fost concentrarea eforturilor asupra celor mai importante probleme ale științei și practicii medicale și extinderea posibilităților de asigurare cu aparataj modern, ameliorarea condițiilor de muncă a cadrelor medicale și sporirea eficacității cercetărilor științifice. Ulterior, înrăutățirea situației social-economice s-a răsfrânt negativ asupra dezvoltării științei medicale. Începând cu anul 1991, indicatorii epidemiologici ai tuberculozei se înrăutățesc în continuu. În legătură cu reformele în economie a devenit necesară și restructurarea sistemului ocrotirii sănătății, în special, integrarea serviciului ftiziopneumologic în medicina generală. A fost redus volumul de cercetări științifice, care sau orienta, în fond, spre problemele aplicative. Situația epidemiologică nefavorabilă, dificultățile în lupta antituberculoasă și necesitatea reformării sistemului ocrotirii sănătății au fost un argument decisiv convingător, care a determinat în 1997 Guvernul Republicii Moldova să ordone reorganizarea Institutului de Cercetări în Medicina Preventivă și Clinică și crearea Institutului de Ftiziopneumologie, director al căruia a fost numit dr. în medicină Gh. Țîmbalarui.

În baza realizărilor științifice mondiale și ținând cont de problemele imediate ale ocrotirii sănătății Institutul Programul Național de Combatere a Tuberculozei, aprobat de Guvernul Republicii Moldova prin Hotărârea nr.576 din 24.10.1996. Pe parcursul anilor 1991-2004 cercetătorii științifici au lucrat la elaborarea a 43 de teme științifice. Realizări mai importante sunt determinarea riscului de îmbolnăvire de tuberculoză în funcție de gradul de contact cu persoanele bacilifere (O. Emelianov), confecționarea instalației fixe și portative pentru determinarea multiplilor parametri ai funcției respiratorii și circulației sangvine (Iu. Garcușă-Bojco). Aplicarea metodelor netradiționale (terapia Laser și magnetică) în tratamentul complex al tuberculozei a contribuit esențial la accelerarea procesului de vindecare a bolnavilor. Rezultatele acestor cercetări au stat la baza unei teze de doctor habilitat. Aplicarea acupuncturii în asociere cu amniocena în sindromul obstructiv a condiționat micșorarea dozei medicamentoase și creșterea eficacității tratamentului (A. Moscovciuc).

Pentru prima dată a fost elaborată o metodă de sanare a cavităților patologice intratoracice prin aplicarea sorbției cu suspensie de preparate organice de siliciu (V. Djugostran). În baza cercetărilor experimentale au fost separate 7 antigene-test pentru reacțiile serologice în determinarea alergiei micotice la bolnavii cu maladii pulmonare nespecifice (V. Crudu).

Studiul structurii cazurilor noi de tuberculoză pulmonară a contribuit la determinarea indicațiilor terapeutice de ambulator. Din analiza datelor statistice reiese că pe fundalul agravării indicatorilor epidemiologici la cazurile noi de tuberculoză are loc creșterea numărului de persoane cu sechele de tuberculoză și a proceselor cu distrucție. În morbiditatea lor drept factori declanșator devine suprainfecția și înrăutățirea condițiilor de trai (O. Emelianov).

Apreciind acțiunea stimulantă a preparatelor medicamentoase, au fost elaborate schemele de tratament, stabilite succesiunea aplicării medicamentelor antituberculoase, doza optimă a medicamentului antituberculos (S. Ghinda). Cercetările manifestărilor clinico-radiologice și de particularităților evoluției tuberculozei pulmonare cu distrucție de geneză diseminată fără eliminare

de bacili au rezultat cu elaborarea criteriilor și metodelor de diagnostic diferențiat și chimioterapie. Prin cercetările factorilor medico-biologici și sociali au fost determinate 14 grupe de populație cu risc sporit de îmbolnăvire de tuberculoză (C. Iavorschi).

Un interes deosebit reprezintă creșterea numărului de bolnavi cu chimiorezistență primară a MBT în cadrul cazurilor noi. Pe lângă creșterea incidenței tuberculozei s-au înregistrat și cazuri de tuberculoză cu progresarea acută și cu distrucție. O problemă dificilă este tratamentul bolnavilor de tuberculoză cu chimiorezistența MBT, creșterea numărului de aceste cazuri este rezultatul tratamentului insuficient din cauza lipsei preparatelor antituberculoase.

Pornind de la cele menționate, conducerea institutului pentru perioada ulterioară a reorientat cercetările științifice spre rezolvarea problemelor imediate și elaborarea metodelor de organizare a luptei antituberculoase. Obiectivul principal al institutului a fost realizarea Hotărârii Guvernului nr.576 din 24.10.1996 și a Programului Național de profilaxie și combatere a tuberculozei și maladiilor pulmonare nespecifice în condițiile reformării ocrotirii sănătății și economiei naționale.

Luând în considerare înrăutățirea continuă a indicilor epidemiologici privind tuberculoza în Republica Moldova, deși serviciul antituberculos desfășoară o anumită activitate, condiționată de adâncirea crizei social-economice din țară, în anul 2000 a fost elaborat un nou Program Național de control al tuberculozei pentru anii 2001–2005. Acest program a permis reducerea ritmurilor de creștere a incidenței globale a tuberculozei de la 30,2% în anul 2001 la 12,6% în 2004, ameliorarea confirmării microscopice a cazurilor noi de tuberculoză pulmonară de la 34,5% în anul 2000 până la 50,5% în 2004, prevenirea cazurilor de tuberculoză generalizată la copii prin acoperirea vaccinală de 99,0% a copiilor în primul an de viață, stabilizarea indicelui mortalității la nivelul de 15 – 16,0 la 100 000 populație.

Totodată, în cadrul realizării Programului Național de control al tuberculozei pentru anii 2001–2005 s-au constatat: susținerea insuficientă a realizării Programului și finanțarea lui neadecvată, în special de către administrația publică locală, conlucrarea nesatisfăcătoare serviciului de ftiziopneumologie cu serviciul de asistență medicală primară în diagnosticarea și tratamentul tuberculozei și cu serviciul de medicină preventivă în realizarea activităților în focarele de tuberculoză, baza tehnico-materială învechită a serviciului de ftiziopneumologie, nivelul de trai scăzut al unei părți considerabile a pacienților cu tuberculoză, peste 70% dintre aceștea nefiind angajați în câmpul muncii și/sau neavând surse de existență permanente, migrația populației, nivelul crescut al formelor de tuberculoză multirezistentă și al coinfecției TB/HIV/SIDA.

A fost luată decizia de a crea un nou program de combatere a tuberculozei. Programul Național de control și profilaxie a tuberculozei pentru anii 2006 – 2010 a fost elaborat în baza analizei situației epidemice și ținând cont de realizarea Programului Național aprobat de către Guvernul Republicii Moldova în anul 2001, de recomandările organismelor internaționale specializate în domeniu, precum și de propunerile donatorilor. La elaborarea programului a contribuit echipa națională creată de către Ministerul Sănătății și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu participarea reprezentanților ministerelor și organizațiilor non-guvernamentale cointeresate, și a specialiștilor de principal ai Institutului.

Sarcinile și strategiile specificate în Program vor permite atingerea obiectivelor prevăzute la Capitolul Sănătate, Scopul 6 al Planului Națiunilor Unite, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, la care a subscris Republica Moldova și în cadrul realizării Strategiei de Creștere Economică și Reducere a Sărăciei pentru anii 2004 – 2006. Elaborarea programului a fost susținută tehnic și financiar de către Programul „TB/SIDA”, finanțat de către Fondul Global de Combatere a SIDA, Tuberculozei și Malariei și de Banca Mondială în Republica Moldova și de Fundația „Caritas Luxembourg”.

Programul Național de control și profilaxie a tuberculozei pentru anii 2006 – 2010 are drept obiectiv stabilizarea situației epidemice a tuberculozei în republică pe parcursul următorilor ani și ameliorarea acesteia către anul 2010, prin atingerea următoarelor obiective - țintă:

- stabilizarea nivelului incidenței globale prin tuberculoză, cu reducerea acestuia până la valoarea de 85,0 la 100 000 populație;
- reducerea nivelului indicelui mortalității prin tuberculoză până la valoarea de 12,0 la 100 000 populație;
- reducerea și stabilizarea indicelui tuberculozei multirezistente printre cazurile noi de tuberculoză pulmonară la un nivel de sub 5%;
- obținerea unei rate de succes printre cazurile noi de tuberculoză pulmonară cu microscopie pozitivă de 85%;
- depistarea a cel puțin 70 % dintre cazurile estimate de tuberculoză pulmonară cu microscopie pozitivă.

În anul 2004 director al Institutului de Ftiziopneumologie devine Silviu Sofronie, dr. h. în medicină, prof. universitar. În anul 2005 denumirea institutului de Ftiziopneumologie a fost schimbată în Instituție Medico-Sanitară Publică Institutul de Ftiziopneumologie „Chiril Draganiuc”. În același an în componența Institutului a intrat și Clinica de ftiziologie din Vorniceni. Actualmente institutul dispune de o bază clinică de 550 de paturi și de circa 500 de specialiști. În institut își desfășoară activitatea științifică și practică 85 de medici și 43 de cercetători științifici, dintre care 9 doctori habilitați și 24 de doctori în medicină în baza a 20 de secții clinice și 8 științifice.

Pe parcursul al 46 de ani de existență a I.M.S.P. Institutul de Ftiziopneumologie „Chiril Draganiuc” în baza cercetărilor efectuate institutul de au fost publicate circa 2550 de articole și teze pe diverse teme (aproximativ 300 după hotarele țării), editat 31 de culegeri monotematice, 57 de recomandări metodice și scrisori informative, susținute 11 teze de doctor habilitat în medicină și 75– de doctor în medicină. Indicator al priorității, noutății și valorii cercetărilor efectuate sunt 41 de brevete de invenție. S-au implementat intens realizările științifice în practica ocrotirii sănătății. Au fost aprobate și implementate 623 de propuneri de raționalizare, care au contribuit esențial la dezvoltarea serviciului de ftiziopneumologie din republică.

Principalele direcții de activitate ale colectivului institutului sunt:

- fortificarea capacităților de control al tuberculozei clasice, sensibile la tratamentul standardizat;
- organizarea și realizarea capacităților de control al tuberculozei multirezistente;
- organizarea și realizarea capacităților de control ale coinfecției TB/HIV/SIDA;
- consolidarea capacităților de control al tuberculozei în instituțiile penitenciare;
- supravegherea epidemiologică și monitorizarea infecției tuberculoase;
- efectuarea cercetărilor științifice în scopul sporirii volumului de cunoștințe cu privire la recuperarea medico-socială a bolnavilor de tuberculoză pulmonară;
- determinarea rolului medicului de familie în ftiziopneumologie în cadrul reformării medicinei primare;
- acordarea asistenței științifico-organizatorice, consultative și practice instituțiilor curative în realizarea Programului Național de control al tuberculozei; elaborarea tehnologiilor noi de tratament al tuberculozei pulmonare.
- organizarea și perfecționarea asistenței antituberculoase și pneumologice a populației, inclusiv profilaxia, diagnosticul și tratamentul antituberculos și al maladiilor pulmonare nespecifice.